

Emlékúszás 2024

2024 március 10-ének délutánján népes társaság gyülekezik a Debreceni Sportuszoda előterében. Zsongás, örömteli üdvözlések, ölelések.

Hogyan is tud a csapat Lacira emlékezni? Leginkább úszással. A szép szavak helyett egy gigantikus váltóba adjuk bele érzéseinket.

A Laci születésének évfordulóját jelképező, 67 hosszra tervezett, 28 főt megmozgató váltók alaposan megpezsgetik a vizet, megadják az alaphangulatot. Hogy izgalmasabb legyen, a vezető váltó tagjainak pillangó vagy mellúszásra kell váltani mindaddig, míg egy másik váltó át nem veszi a vezetést. Persze ezt a „bonyolult” szabályt nem mindenki képes követni, így hát röpködnek a beszólások: Kizárni! Nem váltott pillangóra! Nem gyorsan kell úszni! Bármerre nézek, mosolygó arcok, lihegő, kiabáló emberek, boldogság.

Hogy a majdnem egyszerre beérkező 3 váltó mért a páros oldalon állt meg végül? Hogy mért ordibáltam a túoldalról, hogy van még 3 hossz? Hogy mért éreztem úgy, hogy Laci itt van velünk? Ugyanazok a mondatok, ugyanazok az érzések, művi bosszankodás, boldogság, együttlét.

Gyorsan napirendre térünk az elbaltázott váltó fölött, következik a Rentka szett, amit az emlékező társaság szintén nagy létszámban teljesít. A minden úszásnemet magába foglaló, látszólag semmi különös gyakorlat a 2027-es budapesti világbajnokságra való felkészülést szolgálta, edzések végén, ráadásként. Az edzések szinte mindig a „2027-ben világbajnokság Budapesten!” felkiáltással kezdődtek. Most profi és amatőr a körforgalom utolsó emberét is bevárva ússza le ezt a 20x1 hosszát. Szinte hallom Laci hangját, mikor sereghajtóként becsusszanok: „Köszönjük, Hugi, az extrapihenőt...”

A lelkesedés a kötelező penzum után sem csökken. Kiderül, hogy nem csak én hoztam régi edzéstervet. Nézegetjük a Laci illusztrációival ellátott lapokat. Végül bölcsen úgy döntünk, ez már nem fér bele az időnkbe. Helyette jöjjön egy fejenként 6x50 méteres, 4 fős váltó. „Ez a társaság bármikor képes egy 32-es átlagot produkálni.” A Lacitól származó biztató jelszóval vágunk neki, közben 4x50-re módosul a terv, az idő pedig 17 perc valamennyi?! Mentségünkre, közben valaki kiszállt, valaki más beszállt, aki aztán a másik csapatban tűnt fel...

A „nagyfiúk” még vagánykodnak kicsit egy pille váltóval, irigykedve nézem, ahogy pörgetnek.

Aki betelt az úszással, nézegeti a régi dokumentumokat, Laci úszós eseményekről szóló gondosan összefűzött anyagait. Jó egy kicsit izzadni a szaunában, meghányni-vetni a világ dolgait. Fel-felbukkan még egy-egy Lacis mondat. „Nem tudom eldönteni, megértette-e a feladatot, vagy csak kétségbeesett küzdelmet folytatott az életben maradásért?” Jót mulatunk rajta. A költői kérdés címzettje hozzáteszi: „és az ember még dicséretnek is vette...”

Hát ilyen volt. Szervezett és spontán, sokakat megmozgató, lelkesítő, mindenkit befogadó. Hibátlan és bénáskodó, ösztönző, lélekemelő. Visszük magunkkal az érzéseket, erőt merítünk belőle, egymásból. Megtartjuk „az univerzum folytonosságát”.

Jövőre veletek ugyanitt!

Debrecen, 2024.03.10

Legoza(Rentka)Éva

Mindig az uszoda előtt készültek az aktuális fotók

Itt még szárazon

Alakulnak a váltók